

KARTA E APOSTOLLIT PAVEL MBE TITONE

Krye 1

¹ Pavli, shërbëtuar i Perëndisë, edhe apostoll i Jisu Krishtit, pas besës' së të-sgjedhurëvet të Perëndisë, edhe pas të-njohurit të së-vërtetësë që është pas besës' së-mirë, ² Me shpresë për jetën' e-përjetëshme, të-cilën' uzotua Perëndia që s'gënjen përpara kohërave të-përjetëshme, ³ Edhe çfaqi ndë kohëra të-ndara fjalën' e ti me anë të të-lëçiturit që m'ubesua mua pas urdhërit të Shpëtimtarit t'ënë Perëndi; ⁴ Mbë Titonë, të-thjeshtinë djalë pas besës' **s'ënë** së-bashkëtë, hir **qoftë**, (përdëllim,) paqtim prej Perëndisë, Atit, edhe prej Zotit t'ënë Iisu Krishtit, Shpëtimtarit t'ënë.

⁵ Përandaj të lashë ndë Kritë, që të ndreqç të-metatë, edhe të vësh mbë çdo qytet pleq sikundrë të urdhërova unë; ⁶ Kush të jetë i-pahequrë për faj, burrë i një gruaje, që ka bij besëtarë që s'përflitenë për plank-prishës, a për të-pabindurë. ⁷ Sepse episkopi duhetë të jetë i-pahequrë për faj, posi kujdestar i Perëndisë; jo i-vrazhëtë, jo zëmërak, jo dejmarak, jo ngrindës, jo **njeri** që lakmon mbë fitim të-lik; ⁸ Po dorë-hapëtë, mirë-dashës, i-urtë, i-drejtë, shënjt, i-përmbajturë; ⁹ I-ngjiturë pas fjalës' së-vërtetë pas mësimit **që mori**, që të muntjë edhe të ngutnjë **të-tjerë** me anë të mësimit të-shëndoshë, edhe të qërtonjë ata që flasënë kundrë.

¹⁰ Sepse janë shumë të-pabindurë që flasënë **fjalë** të-kota e që prishnjënë mëndjenë, më fort ata që janë nga rrethpresja; ¹¹ Të-cilëvet duhetë t'u mbyllmë gojë; të-cilëtë përmbysnjënë shtëpira të-tëra, dyke mësuarë sa nukë duhenë, për fitim **të tyre** të-ndyrë. ¹² Një nga ata, profit i atyreve, tha, "Kritasitë janë gjithënjë gënjeshtarë, bisha të-liga, barqe të-ngeshim."

¹³ Ky dëshmim është i-vërtetë; për të-cilënë ngajë qërto-i ata ashpërë, që të shëndoshenë ndë besët; ¹⁴ Edhe të mos u vënë vesh përrallavet të Judhenjvet, edhe porosivet të njerësvet që mërztinjë të-vërtetënë. ¹⁵ Te të-qëruaritë të-gjitha janë të-qëruara; po ndë të-pëgërët e ndë të-pabesët asgjë s'është' e-qëruarë, po edhe mëndja e atyreve edhe ndërgjegja janë të-pëgëra. ¹⁶ Rrëfënjënë me gojë se njohënë Perëndi, po me punëratë e mohonjë, sepse janë të-ndyrë edhe të-pabindurë, edhe mbë çdo punë të-mirë të-paprovuarshim.

Krye 2

¹ Po ti folë sa i kanë hie mësimit të-shëndoshë; ² Pleqtë të jenë të-përmbajturë, të-hieshim, të-urtë, të-shëndoshë ndë besët, ndë dashurit, ndë durimt. ³ Gjithashtu edhe plakatë të kenë të-sjella sikundrë u ka hie shënjtorëvet; të jenë jo kallëzimtare, jo të-bëra rop ndë shumë verë, **të jenë** mësimtare të-mira, ⁴ Që të mësonjë të-ratë të duanë burrat' e djemt' e tyre, ⁵ **Të jenë** të-urta, të-qëruara, shtëpi-ruajtëse, të-mira, të-bindura ndë burrat të-tyre, që të mos shahetë fjal' e Perëndisë. -

⁶ Të-rinjte gjithashtu ngut-i të jenë të-urtë; ⁷ Mbë të-gjitha të-dëftenjç vetëhenë t'ënde shëmbëllë punërash të-mira, **dyke ruajturë** ndë mësimt paprishje, nder, ⁸ Fjalë të-shëndoshë e të-padënuarshime, që të turpëronetë ay që është kundrë, e të mos ketë të flasë për ju asndonjë të-ligë. ⁹ Shërbëtorët t'u bindenë zotërinjvet të tyre, mbë gjithë punërat të jenë të-pëlqyerishim, të mos flasënë kundrë; ¹⁰ Të mos e bëjnë të-tyrenë gjën' e-huaj, po të dëftënjënë çdo besë të-mirë, që të stolisnjënë ndër gjithë **punërat** mësimn' e Perëndisë, Shpëtimtarit t'ënë.

¹¹ Sepse uduk hiri i Perëndisë që sjell shpëtim mbë gjithë njerëzitë, ¹² I-cili na mëson të mohojmë pabesërinë edhe dëshërimet' e botësë, e të rrojme me urtësi e

me drejtëri e me besë të-mirë ndë këtë jetë, ¹³ Dyke priturë shpresën' e-lumurë edhe të-dukurit' e lavdis' së të-madhit Perëndi edhe të Shpëtimtarit t'ënë Jisu Krisht; ¹⁴ I-cili dha vetëhen' e ti për ne, që të na çpërblenjë prej çdo paudhërie, edhe të qëronjë për vetëhen' e ti një llaus të-sgjedhurë, zëmërëpërvëluarë për punëra të-mira.

¹⁵ Këto folë, e porosit, e qërto me çdo pushtet; asnjëri letë mos të hedhë ty poshtë.

Krye 3

¹ Bjer'u'a ndër mentt atyreve të unjënë kryetë ndënë urdhërat e ndënë pushtetet, të bindenë **ndër ata**, të jenë gati për çdo punë të-mirë, ² Asnjëri të mos shanjënë, të mos zihenë, të jenë të-butë, dyke rrëfyerë çdo butësi mbë gjithë njerëzitë.

³ Sepse edhe neve ishimë njëherë të-marrë, të-pabindurë, të-gënjyerë, dyke shërbyerë dëshëriemeve të-ndryshme e kënaqjeve, dyke shkuarë jetënë ndë të-ligë e ndë cmir, të-mërziturë e dyke pasurë mëri njëri tjetërinë.

⁴ Po kur uçaq mirësia edhe dashuria mbë njerëzitë e Shpëtimtarit t'ënë Perëndi, ⁵ Jo prej punërash drejtërie që punuamë neve, po pas përdëllimit të ti na shpëtoj, me anë të të-larit të përsërilindjesë, edhe me anë të të-përtërijturit të Frymës' së-Shënjtëruarë, ⁶ Që derdhi me dorë të-hapëtë mbi ne me anë të Jisu Krishtit, Shpëtimtarit t'ënë; ⁷ Që, passi të dalëmë të-drejtë me anë të hirit t'ati, të bënemi trashëgimtarë pas shpre-sës' së jetës' së-përjetëshme.

⁸ Për të besuar' është fjala; edhe këto dua t'i vërtetonjç, që të kujdesenë ata që i kanë besuarë Perëndisë të jenë të-parë për punëra të-mira, Këto janë të-miratë e të-dobishimetë mbë njerëzitë. ⁹ Po kërkuarje të-marra, e breza njerëzish, e grindje, edhe luftëra nomi, **këto** i largo; sepse janë të-padobishime edhe të-kota.

¹⁰ Nga njeriu eretik, si t'a mësonjç një herë e dy herë, hiq dorë, ¹¹ Dyke diturë se i-këtili është' i-prishurë, edhe fëjen, sepse e ka dënuarë vetëhenë.

¹² Kur të dërgonj Artemanë a Tihikunë te ti, çpejto të vinjç tek unë ndë Nikopolë, sepse atje vendosa të-dimëronj. ¹³ Nomtarinë Zina edhe Apollonë përcill-i me kujdes, që të mos u shteretë atyre asgjë.

¹⁴ Edhe letë nxënë edhe t'anëtë të jenë të-parë për punëra të-mira për nevojat' e nevojshime, që të mos jenë të-papemshim.

¹⁵ Të falenë me shëndet gjith' ata që janë bashkë me mua. Fal-u me shëndet atyreve që na duanë ndë besët.

Hiri **qoftë** bashkë me gjithë ju. Amin.